

Tožba, vložena 23. julija 2012 – ING Groep proti Komisiji

(Zadeva T-332/12)

(2012/C 287/65)

*Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: ING Groep NV (Amsterdam, Nizozemska)
(zastopniki: O. Brouwer, J. Blockx in N. Lorjé, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razglasi za ničen sklep Komisije C(2012)3150 final z dne 11. maja 2012, državna pomoč SA.28855 (N 373/2009) (ex C 10/2009 in ex N 528/2008) Nizozemska ING – pomoč za prestrukturiranje; in

— toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: tožena stranka je s tem, da se ni posvetovala z državo Nizozemsko in ING glede dejstev ter glede njenih mnenj in predpostavk, ki so bila upoštevana za njeno sklepanje, da je bila sprememba pogojev za kapitalski vložek prvega reda pomoč v smislu člena 107(1) PDEU, kršila načelo dobrega upravljanja in pravico do izjave.
2. Drugi tožbeni razlog: tožena stranka je napačno uporabila pravo in storila očitno napako pri presoji, ko je uporabila merilo načela vlagatelja v tržnem gospodarstvu (MEIP) in ni zadostno obrazložila, ko je spremembo za kapitalski vložek prvega reda opredelila kot državno pomoč in kot oteževalno okolico pri presoji izravnalnih ukrepov.
3. Tretji tožbeni razlog: tožena stranka je kršila člen 107(3)(b) PDEU in načela dobrega upravljanja, sorazmernosti, pravne

varnosti, enakega obravnavanja in obveznosti obrazložitve, s tem ko ni upoštevala znesek pomoči pri presoji izravnalnih ukrepov, in s tem ko je napačno izračunala sorazmerni znesek pomoči in okolščine, v katerih je bila pomoč dodeljena pri presoji izravnalnih ukrepov.

4. Četrty tožbeni razlog: tožena stranka je pri določanju prepovedi določanja cen, ki zavezuje ING, kršila člen 107(3)(b) PDEU, načela dobrega upravljanja, sorazmernosti in obveznosti obrazložitve.

Tožba, vložena 19. julija 2012 – T&L Sugars in Sidul Açúcares proti Komisiji

(Zadeva T-335/12)

(2012/C 287/66)

*Jezik postopka: angleščina***Stranke**

Tožeči stranki: T&L Sugars Ltd (London, Združeno kraljestvo) in Sidul Açúcares, Unipessoal Lda (Santa Iria de Azóia, Portugalska) (zastopnika: D. Waelbroeck, odvetnik, in D. Slater, solicitor)

Toženi stranki: Evropska komisija in Evropska Unija, ki jo zastopa Evropska komisija

Predlogi

- Ugotovi naj se, da sta ta tožba za razglasitev ničnosti na podlagi člena 263(4) PDEU in/ali ugovor nezakonitosti na podlagi člena 277 PDEU zoper Uredbo št. 367/2012, Uredbo št. 397/2012 Uredbo št. 356/2012, Uredbo št. 382/2012, Uredbo št. 444/2011 in Uredbo št. 485/2012 dopustna in utemeljena;
- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 367/2012 z dne 27. aprila 2012 o posebnih ukrepih glede dajanja izvenkvotnega sladkorja in izvenkvotne izogluoze na trg Unije znižano dajatvijo na presežne zaloge v tržnem letu 2011/2012 (UL L 116, str. 12) naj se razglasi za nično;

- Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 397/2012 z dne 8. maja 2012 o določitvi dodelitvenega koeficienta, zavrnitvi nadaljnjih zahtevkov in zaključku obdobja za predložitev vlog za razpoložljive dodatne količine izvenkvotnega sladkorja za prodajo na trgu Unije po znižani presežni dajatvi v tržnem letu 2011/2012 (UL L 123, str. 35) naj se razglasi za nično;
 - Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1239/2011 (UL L 318, str. 4), kakor je bila spremenjena z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) št. 356/2012 glede obdobja za predložitev ponudb za drugi in poznejše delne javne razpise za tržno leto 2011/2012 za uvoz sladkorja po znižani carinski dajatvi (UL L 113, str. 4) naj se razglasi za nično;
 - Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 382/2012 z dne 3. maja 2012 o določanju najnižje stopnje carinskih dajatev za sladkor kot odgovor na peti delni javni razpis v okviru razpisnega postopka, odprtega z Izvedbeno uredbo (EU) št. 1239/2011 (UL L 119, str. 41) naj se razglasi za nično;
 - Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 444/2012 z dne 24. maja 2012 o določanju najnižje stopnje carinskih dajatev za sladkor kot odgovor na šesti delni javni razpis v okviru razpisnega postopka, odprtega z Izvedbeno uredbo (EU) št. 1239/2011 (UL L 135, str. 61) naj se razglasi za nično;
 - Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 485/2012 z dne 7. junija 2012 o določanju najnižje stopnje carinskih dajatev za sladkor kot odgovor na sedmi delni javni razpis v okviru razpisnega postopka, odprtega z Izvedbeno uredbo (EU) št. 1239/2011 (UL L 148, str. 24) naj se razglasi za nično;
 - podredno, (i) ugotovi naj se, da je ugovor nezakonitosti členov 186(a) in 187 Uredbe št. 1234/2007 ⁽¹⁾ dopusten in utemeljen in da sta ti določbi nezakoniti, izpodbijane uredbe, ki neposredno ali posredno temeljijo na teh določbah, pa naj se razglasijo za nične; (ii) ugotovi naj se, da je ugovor nezakonitosti Uredbe št. 367/2012 in Uredbe št. 1239/2011, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 356/2012, dopusten in utemeljen;
 - Uniji, ki jo zastopa Komisija, naj se naloži povračilo škode, ki sta jo tožeči stranki utrpeli, ker je Komisija kršila svoje pravne obveznosti, pri čemer naj se določi znesek 75 051 236 EUR odškodnine za škodo, ki sta jo tožeči stranki utrpeli v obdobju od 30. januarja 2012 do 24. junija 2012, povečan za vse tekoče izgube, ki sta jih tožeči stranki utrpeli po tem datumu, ali kateri koli drug znesek, ki odraža škodo, ki sta jo tožeči stranki utrpeli ali jo bosta utrpeli in jo bosta dokazali med postopkom, zlasti zaradi upoštevanja bodoče škode;
 - naloži naj se plačilo obresti po stopnji, ki jo določa Evropska centralna banka za glavne operacije refinanciranja, povečani za dve odstotni točki, ali po kateri koli drugi primerni stopnji, ki jo bo določilo Splošno sodišče, na znesek, ki ga je treba plačati, od dneva razglasitve sodbe Splošnega sodišča do dejanskega plačila;
 - Komisiji naj se naloži plačilo vseh stroškov tega postopka.
- Tožbeni razlogi in bistvene trditve**
- Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata osem tožbenih razlogov.
1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela prepovedi diskriminacije, ker po eni strani Uredba št. 367/2012 določa fiksno in splošno veljavno presežno dajatev 211 EUR na tono – kar je manj kot polovica običajnih 500 EUR na tono – ki se nanaša na specifično količino (250 000 ton) sladkorja, ki se enako razdeli le med, predelovalce sladkorne pese, ki za to zaprosijo. Po drugi strani Uredba št. 1239/2011, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 356/2012, določa neznano, nepredvidljivo carinsko dajatev, ki se uporablja le za ponudnike, ki uspejo na javnem razpisu (to so lahko predelovalci sladkornega trsa, sladkorne pese ali katera koli tretja stranka), v nedoločenem skupnem znesku. Carinska dajatev je bila nazadnje določena na 312,60 EUR na tono, kar je skoraj 50 % več kot na presežne zaloge za predelovalce sladkorne pese. Razlika med tema ukrepoma ne bi mogla biti večja. Dejansko je vsak element ukrepov diskriminatoren do predelovalcev sladkornega trsa v korist predelovalcev sladkorne pese.
 2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev Uredbe št. 1234/2007 in neobstoj ustrezne pravne podlage, saj naj Komisija ob upoštevanju Uredbe št. 367/2012 ne bi imela pristojnosti za zvišanje kvot in naj bi morala nasprotno naložiti visoke odvračalne dajatve za dajanje izvenkvotnega sladkorja na trg Unije. Komisija glede javnega razpisa za znižane dajatve nima nikakršne pristojnosti ali pooblastila za sprejem takšnega ukrepa, ki ni bil nikdar predviden v temeljni zakonodaji.
 3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela pravne varnosti, saj je Komisija oblikovala sistem, v katerem carinske dajatve niso predvidljive in določene z uporabo doslednih, objektivnih meril, ampak so določene na podlagi subjektivne pripravljenosti plačati (poleg tega s strani udeležencev, ki so v tem pogledu izpostavljeni različnim pritiskom in spodbudam) brez dejanske povezave z uvozom proizvodov.

4. Četrty tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela sorazmernosti, saj naj bi Komisija lahko sprejela manj omejevalne ukrepe za odpravo primanjkljaja ponudbe, ki ne bi bili sprejeti izključno v škodo uvoznih rafinerij.
5. Peti tožbeni razlog se nanaša na kršitev legitimnih pričakovanj, saj sta tožeči stranki legitimno pričakovali, da bi Komisija uporabila načine, ki so določeni v Uredbi št. 1234/2007 za ponovno vzpostavitev dobave surovega sladkornega trsa za predelavo. Tožeči stranki sta prav tako legitimno pričakovali, da bo Komisija ohranila ravnovesje med uvoznimi rafinerijami in domačimi proizvajalci sladkorja.
6. Šesti tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela skrbnega ravnanja in dobrega upravljanja, saj so bile dejavnosti Komisije glede odprave primanjkljaja očitno neprimerne. Komisija bi lahko omilila uvozne omejitve za predelovalce sladkornega trsa. Namesto tega je Komisija povečala domačo proizvodnjo in izpostavila dostop do dodatnega izvoza kaznovanim in nepredvidljivim dajatvam.
7. Sedmi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 39 PDEU, ker Komisija ni dosegla dveh ciljev, ki sta določena v tem členu Pogodbe.
8. Osmi tožbeni razlog se nanaša na kršitev Uredbe Komisije št. 1006/2011 ⁽²⁾, ker so dajatve, ki se uporabljajo za beli sladkor dejansko le delno višje kot za surovi sladkor, razlika znaša približno 30 EUR na tono. To je v ostrem nasprotju z razliko 80 EUR med standardnima uvoznima dajatvama za rafinirani sladkor (419 EUR) in surovi sladkor za rafiniranje (339 EUR), ki sta določeni v Uredbi Sveta št. 1006/2011.

Tožeči stranki dodatno v utemeljitev odškodninske tožbe navajata, da je Komisija s pasivnostjo in neustreznimi dejanji grobo in očitno prekoračila mejo diskrecijske pravice, ki ji je zaupana na podlagi Uredbe št. 1234/2007. To, da Komisija ni sprejela ustreznih ukrepov, pomeni očitno kršitev pravnega pravila, „katerega namen je podelitev pravic posameznikom“. Komisija je kršila zlasti splošna načela Unije in sicer načela pravne varnosti, prepovedi diskriminacije, sorazmernosti, legitimnih pričakovanj ter dolžnost skrbnega ravnanja in dobrega upravljanja.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) (UL L 299, str. 1).

(²) Uredba Komisije (EU) št. 1006/2011 z dne 27. septembra 2011 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 282, str. 1).

Tožba, vložena 1. avgusta 2012 – Klizli proti Svetu

(Zadeva T-336/12)

(2012/C 287/67)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Yousef Klizli (Damask, Sirija) (zastopnik: Z. Garkova Lyutskanova, odvetnica)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

— Izvedbeni sklep Sveta 2012/256/SZVP z dne 14. maja 2012 o izvajanju Sklepa Sveta 2011/782/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Siriji (UL L 126, str. 9) naj se v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglasi za ničen;

— Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 410/2012 z dne 14. maja 2012 o izvajanju člena 32(1) Uredbe (EU) št. 36/2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji (UL L 126, str. 3) naj se v delu, ki se nanaša na tožečo stranko, razglasi za nično; in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbena razloga in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja 2 tožbena razloga.

1. S prvim tožbenim razlogom zatrjuje,

— da je bila tožeča stranka nepravilna uvrščena na seznam ljudi, ki pomagajo režimu.

2. Z drugim tožbenim razlogom zatrjuje,

— da sta bila izpodbijana akta Sveta sprejeta brez kakršnekoli pravne podlage ter da kršita obveznost obrazložitve, pravico do poštenega sojenja, pravico do učinkovitega sodnega varstva in pravico do lastnine; poleg tega kršita načelo sorazmernosti in škodita dobremu imenu tožeče stranke.